

Denne bestemmelse omhandler en bemyndigelse til indenrigsministeren til i tilfælde af konflikt mellem apotekerne og apotekspersonalet midlertidigt at gøre undtagelse fra de i § 40 stillede krav til personalets uddannelse for at sikre lægemiddelforsyningen.

DATF finder, at en lovbestemmelse som § 43 er helt uacceptabel. Den er et indgreb i foreningens ret til anvendelse af det almindelige fag- og arbejdsretlige system, som anerkendes her i landet. En lignende bestemmelse findes så vidt foreningen bekendt heller ikke inden for andre fagområder.

Opretholdelse af et nødvendigt beredskab på livsvigtige områder i en arbejdskonflikt aftales mellem de berørte organisationer med hjemmel i en mellem parterne indgået hovedaftale. DATF har indgået hovedaftale med Amtrådsforeningen i Danmark, Frederiksberg kommune og Danmarks Apotekerforening, hvor der tages højde for den situation, som § 43 omhandler.

Den nuværende lovs §§ 16 og 17 er ikke medtaget i lovforslaget med henvisning til, at de almindelige arbejdsretlige regler bør anvendes på området. § 43 bør derfor udgå med samme begrundelse, idet det er meget vanskeligt at finde en begrundelse for, at § 43 er medtaget endda i form af en *udvidelse* i forhold til den nugældende lovs § 18.

Kapitel 11. Regnskaber og oplysningspligt og Kapitel 12. Afgift og tilskud

DATF er usikker på, om den rammemæssige udformning kan dække over forhold, der ikke umiddelbart er gennemskuelige, og som kan indebære en trussel imod vor medlemskreds' beskæftigelsesmæssige og økonomiske vilkår, hvis apotekerne f.eks. gennem besparelser på lønkontoen og ved indførelse af ny teknik (EDB) vil forsøge at opretholde deres hidtidige indtægtsniveau.

Vi skal derfor foreslå indførelse af en lønrefusion, der neutraliserer apotekernes indtægt i forhold til de lønudgifter, der er nødvendige for opretholdelse af det nuværende serviceniveau, hvori vore medlemmers arbejdsindsats og faglige standard indgår som en meget væsentlig faktor. Dette forslag blev desværre ikke realitetsbehandlet i den af indenrigsministeren nedsatte afgiftsgruppe, da de øvrige medlemmer fandt, at forslaget lå uden for gruppens opgave.

Vi finder imidlertid, at forslaget om lønrefusion har relation til punkterne 1, 2 og 3 i afgiftsgruppens kommissorium, hvor der tales om 1) at tilstræbe en vis udligning af apotekernes indtjeningsmuligheder, 2) at der bør tilstræbes incitamentet til at opretholde en god faglig standard, og 3) at systemet skal tage hensyn til muligheden af at drive distributionsenheder, herunder apoteksfilialer på steder, hvor det af hensyn til befolkningens lægemiddelforsyning skønnes rimeligt, uanset et eventuelt manglende økonomisk grundlag herfor.

Princippet om lønrefusion kendes allerede, idet aflønningsforskelle på grund af de ansattes forskellige anciennitet udlignes over Apotekerforeningens lønadministration via lønafgiften. Vi forestiller os denne udligningsordning udbygget, så der tages hensyn til nødvendige forskelle i antallet af ansatte, således som det for tiden kommer til udtryk gennem apotekernes forskellige lønprocenter. Som en intern udligningsordning vil lønrefusionen *ikke* påvirke medicinpriserne.

Umiddelbart kunne vi tænke os apotekernes prognose- og regnskabsystem indrettet således, at der i fremtiden mellem organisationerne aftales antallet af ansatte for de forskellige typer/størrelser af apoteker under hensyntagen til disses åbningstid, personalets arbejdstid og eventuelle forhold, som kan variere fra apotek til apotek. Man ville herved nå frem til et samlet antal ansatte, hvis totale løn udredes af den samlede gruppe af apoteker på grundlag af en af ministeriet fastsat regnskabsopgørelsesmetode, f.eks. med en procentdel af disses omsætning. Denne procentsats kunne eventuelt gradueres efter apotekernes type og/eller omsætningens størrelse. Administrationen bør fortsat ligge i Danmarks Apotekerforening.

Det kan ikke udelukkes, at enkelte apotekere vil føle en sådan ordning som et indgreb i deres frie dispositionsret som ejere af apotekerne. Det er imidlertid vor opfattelse, at en ordning som den foreslåede må være til at bære, når det som i bemærkningerne til lovforslaget er tilkendegivet, at apotekerne kan opretholde et fast indtægtsniveau og en pensionsordning som noget vistnok temmelig enestående i et liberalt erhverv.

Ifølge lovforslaget skal indretningsrefusionen bortfalde. Efter vor opfattelse bør denne refusion opretholdes. Vi skønner, at bortfal-